03/04/2025

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Σκοπός του ανθρώπου είναι ο αγιασμός και η θέωση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το εσπέρας της Τετάρτης 2 Απριλίου, τέλεσε την ακολουθία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσης.

Στο κήρυγμά του ο Σεπτός Ποιμενάρχης ανέφερε:

«Στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, με σκοπό να φθάσουμε, να προσκυνήσουμε τα κοσμοσωτήρια πάθη και τον ζωοποιό και σωτήριο σταυρό του Κυρίου μας Ιησού

Χριστού, τη σταύρωσή Του και την ένδοξη Ανάστασή Του, εξελίσσεται μέσα στην Εκκλησία μας με τις ιερές ακολουθίες, τα ιερά ψάλματα και τα παλαιοδιαθηκικά αναγνώσματα, τα οποία διαβάζουμε σε κάθε ιερή ακολουθία, είτε ορθρινή, πρωινή, είτε εσπερινή, και βιώνουμε σε όλες αυτές τις ιερές ακολουθίες την άφατο φιλανθρωπία του Θεού μας, αλλά παράλληλα βιώνουμε και το μεγαλείο της αγάπης Του για όλους εμάς.

Και βέβαια, μέσα από αυτά, θα πρέπει να αναπτύξουμε τη δική μας σπουδή, τη δική μας διάθεση, για να μπορέσουμε πράγματι να βιώσουμε αυτή τη γλυκιά παρουσία του Χριστού στη ζωή μας και να μας δοθεί ο Χριστός, μέσα από αυτές τις έμπονες, πολλές φορές, προσπάθειες, τις οποίες πρέπει να κάνουμε, τη νηστεία, την άσκηση, την εγρήγορση, την προσευχή, κυρίως τη μετάνοια και την Κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, για να βιώσουμε αυτή την ευεργετική παρουσία του Θεού Λόγου.

Τα ιερά ψάλματα που σήμερα ψάλαμε ήταν όντως μια πολύ ωραία διδασκαλία για όλους μας, μέσα στο πέλαγος της αγάπης και της φιλανθρωπίας του Θεού, αλλά και στο πέλαγος των δικών μας αστοχιών, πτώσεων, αμαρτιών, που καλούμαστε να ανασηκωνόμαστε, που καλούμαστε να επανατοποθετούμε τη ζωή μας και τη σκέψη μας σε αυτή την κλήση του Θεού, για μετάνοια και κυρίως για σωτηρία και αγιασμό.

Από τα πολύ ωραία δύο παλαιοδιαθηκικά αναγνώσματα που διαβάστηκαν, το πρώτο από το βιβλίο της Γενέσεως, εκεί μας δίδει ο ιερός συγγραφέας, το πώς ο Αβραάμ έφυγε από τη γη τη δική του και την περιουσία του και πήγε στη γη Χαναάν, πώς τον έλεγαν Άβραμ και ο Θεός τον αποκάλεσε πλέον Αβραάμ και του είπε: «Αβραάμ, γιατί, πατέρα πολλών εθνών σε έκανα». Σ’ έκανα γενάρχη, λέει. Αυτό σημαίνει η λέξη, το όνομα Αβραάμ: γενάρχης, αυτός ο οποίος δημιουργεί λαό. Και αυτό μας δείχνει την υπομονή, την πίστη και την ελπίδα του Αβραάμ στον Θεό. Ταύτισε τη ζωή του με τον Θεό.

Γι’ αυτό και πράγματι, έρχεται το επόμενο παλαιοδιαθηκικό ανάγνωσμα, από το βιβλίο των Παροιμιών, το οποίο δεν θα το αναλύσω εξ’ ολοκλήρου, αλλά θα σταθώ σε μία φράση: **«Η σκέψη του συνετού ανθρώπου, είναι οδός ζωής, που τον καθοδηγεί να αποφύγει το κακό και να σωθεί από τον Άδη».**

Μιλάει για την εσωτερική κατάσταση του ανθρώπου. Μιλάει για αυτόν τον έσω άνθρωπο. Και μάλιστα, εκεί που κατατρυχόμαστε από τους λογισμούς, από τα πάθη μας, τα οποία πάθη μας είναι βάσανος, μας βασανίζουν, μας δημιουργούν τέτοια προβλήματα ανασφάλειας και απόγνωσης ενώπιον του Θεού – το αντίθετο από αυτό που έκανε ο Αβραάμ.

Γι’ αυτό λέγει, λοιπόν, ότι ο συνετός άνθρωπος είναι αυτός που έχει σύνεση, που σκέφτεται, που δεν πανουργίζεται το κακό, αλλά μένει προσηλωμένος στο καλό και στη σχέση του με τον Θεό. Είναι λοιπόν ο συνετός άνθρωπος όταν ζει έτσι· είναι η οδός ζωής, ο δρόμος προς τον Θεό. Και όταν παρεκκλίνουμε από αυτόν τον δρόμο, οδηγούμαστε στον αντίθετο δρόμο.

Γι’ αυτό και μας λέει εδώ αυτό το χωρίο, αυτός ο στίχος, ότι πρέπει να αποφεύγουμε το κακό. Και για να έχει αποτέλεσμα η αποφυγή μας από το κακό, πρέπει να σωθούμε από τον Άδη. Ποιος είναι ο Άδης; Πρώτα είναι η καρδιά μας. **Ο πρώτος Άδης είναι η καρδιά μας**. Εκεί όπου μπαίνουν όλα τα ερεθίσματα και τα κεντρίσματα, ό,τι βλέπουμε και ό,τι έχουμε στον νου μας και στη σκέψη μας. Εκεί, λοιπόν, επεξεργάζονται, και θα πρέπει να μάθουμε να βγάζουμε την καρδιά μας έξω από αυτόν τον Άδη, έξω από αυτή την πεπτωκυία κατάσταση.

Ένας δεύτερος Άδης είναι ο Άδης των ανθρώπων που έχουμε γύρω μας. Πολλές φορές μας καθυποβάλλουν. Γιατί μας καθυποβάλλουν; Γιατί δεν έχουμε αντοχές. Δεν έχουμε πνευματικές αντοχές. Δεν έχουμε εξασκηθεί πνευματικά και στη ροή αυτού του αγώνα και αυτού του τρόπου ζωής, ώστε αυτά που βλέπουμε να μείνουν μόνον ερεθίσματα και όχι κεντρίσματα μέσα στην καρδιά μας. Να μην μας κεντρίζουν, να μην μας ταπεινώνουν, να μην μας καθυποβάλλουν, να μην μας ρίχνουν στην απελπισία, αλλά αντίθετα να μπορούμε να αντισταθούμε.

Και ο τρίτος Άδης είναι ο Άδης του Θεού. Δεν είναι παράλογο αυτό που σας λέγω, αλλά είναι μια αλήθεια που μας τη διδάσκουν οι Πατέρες μας. Λέγει ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης: «Κράτα την καρδιά σου στον Άδη και μην απελπίζεστε». Δηλαδή, να έχεις ταπείνωση ενώπιον του Θεού. Να έχεις σχέση ταπεινώσεως με τον Θεό. Σχέση αγάπης, σχέση φόβου, σχέση ανάγκης του Θεού στη ζωή μας.

Έτσι καθορίζεται ο συνετός άνθρωπος και σώζεται. Η καρδιά του καθαρίζεται, έχει μια πορεία, μια οδό προς την θέωση. Γιατί αυτός είναι **ο σκοπός μας: ο αγιασμός μας και η θέωσή μας**. Και δημιουργεί τις προϋποθέσεις, ώστε αντί να δημιουργούμε Άδη στους ανθρώπους, να δημιουργούμε παράδεισο.

Και όταν αυτό εγκατασταθεί μέσα στην καρδιά μας και λειτουργεί, τότε πράγματι,

θα έχουμε παραδείσια σχέση και κατάσταση με τον Θεό, ο οποίος συνεχώς θα μας δίνεται, συνεχώς θα επαυξάνει την προσπάθειά μας, τον αγώνα μας, τον αγιασμό μας, και θα μας οδηγεί στο φως Του, στη θέωση Του, στη χάρη Του.
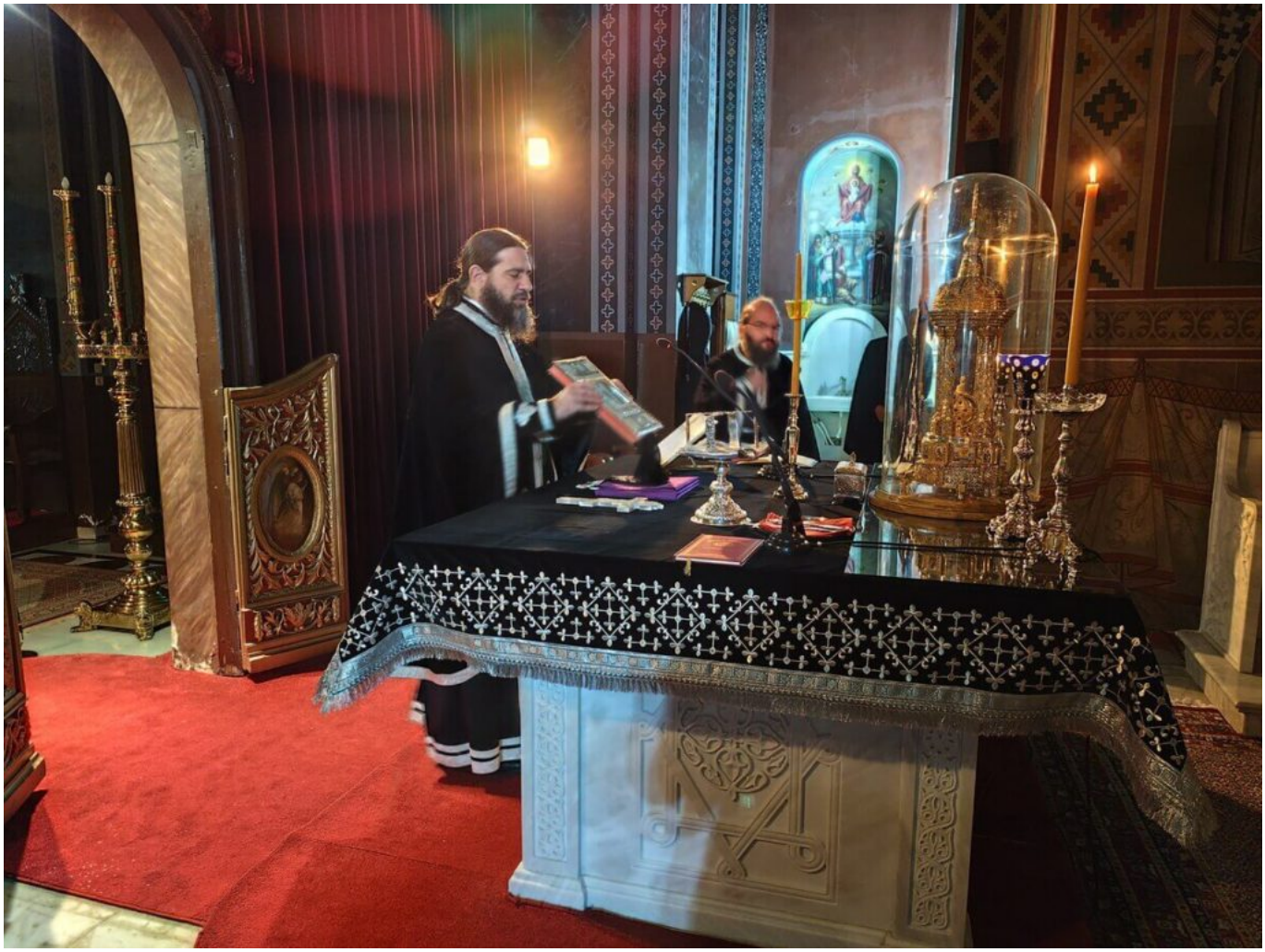
Εύχομαι όλοι μας να αγωνιστούμε, έστω και αυτή την έσχατη στιγμή, πριν μπούμε στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, να γευθούμε αυτή τη χαρά του Χριστού. Ώστε πράγματι, το κοσμοσωτήριο πάθος Του και ο σταυρικός Του θάνατος να είναι για εμάς χαρά. Να χαρούμε με το πάθος του Χριστού. Γιατί, είναι η δική μας η σωτηρία. Και να συναναστηθούμε μαζί Του, γιατί η ένδοξη Ανάστασή Του είναι η δική μας ελπίδα».